

Ved en Selvejerbondegaard forstaas i denne Lov et Avlsbrug paa 1 Td. Hartkorn og derover, hvis Jordtilliggende enten helt eller for den væsentligste Dels Vedkommende er Bondejord, og om hvilken det *ikke* for Ministeriet godtgøres, *enten* at Ejendommen er en Parcel af en Gaard, der lovlig er nedlagt, eller ved hvis Udstykning en Hovedparcel er ladt tilbage, *eller* at Tilliggendet er Jord, som ved Udskiftningen er holdt udenfor, hvad der blev tillagt Gaardene, *eller* at Ejendommen helt eller for den væsentligste Dels Vedkommende er dannet af Fæstejord, der i Henhold til Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19de Februar 1861 § 2 er udtaget til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord. Som Selvejerbondegaard betragtes med Hensyn til Udstykning endvidere enhver Ejendom, paa hvilken der ved tinglæst Deklaration eller paa anden Maade er lagt særlig Forpligtelse til at behandles overensstemmende med Lovgivningens Forskrifter om Bøndergaarde.

Pligthuse, der ere udlagte i Stedet for nedlagte eller sammenlagte Gaarde, maa ved Udstykning ikke nedbringes under 3 Tdr. Land Middeljord.

De i Henhold til Lov Nr. 39 af 24. Marts 1899 og Lov Nr. 101 af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere udlagte *Husmandsbrug* maa ikke udstykkes, medmindre almenøkonomiske Forhold, Kommunens Bebyggelsesforhold eller lignende gøre det ønskeligt at kunne anvende den paagældende Husmandslod helt eller delvis paa anden Maade.

Ved Udstykning af *Fæstegaarde* under et Gods gælde fremdeles Reglerne i Løven af 9. Marts 1872 §§ 1 og 2, dog at Hovedparcellens mindste Størrelse efter § 1 fremtidig fastsættes efter den i nærværende Paragrafs 2det Stykke anførte Skala.

Fæstehuse, som falde ind under Bestemmelserne i § 1 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 om Fæste-, Leje- og Tjenestehuse, maa ved Udstykning ikke nedbringes under 3 Tdr. Land Middeljord og ikke under 4 Tdr. Land geometrisk Maal.

Samlede *Fredskovstrækninger* maa ikke udstykkes i mindre Lodder end 100 Tdr. Land geometrisk Maal, og saadanne samlede Fredskovstrækninger, der allerede ere mindre end 200 Tdr. Land, kunne ikke ved Udstykning deles. Hvorvidt en Skov, om hvis Udstykning der er Spørgsmaal, er en „samlet Fredskovstrækning“, afgøres af Landbrugsministeren.

§ 3.

Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til Jords Udstykning i følgende Tilfælde:

naar den paagældende Ejendoms Jordtilliggende har en saa spredt Beliggenhed eller er af en saa uforholdsmæssig Størrelse, at en yderligere Udstykning maa anses for hensigtsmæssig,

naar de stedlige Forhold gøre det ønskeligt, at Jord fraskilles Ejendommen til Ud­lægning af Husmandsbrug, i hvilket Tilfælde der bliver at paalægge de udlagte Lodder tinglæst Forpligtelse til at opretholdes som saadanne, hvilken Forpligtelse kun kan ophæves af Landbrugsministeren efter Kommunalbestyrelsens Anbefaling,

naar en købstadlignende Bebyggelse er opstaaet i Ejendommens Nærhed,

naar Jorderne af Vurderingsraadet ere ansatte til en Værdi, der betydelig overstiger, hvad de kunne forrente som Landbrug,

naar Jord ønskes fraskilt til offentlig Brug,

naar der efter Landbrugsministerens Skøn foreligger ganske særlige Forhold, der kunne gøre Udstykningen ønskelig, saasom den ubetydelige Størrelse af den Parcel, der agtes fraskilt Ejendommen i Forhold til dennes Areal, samt